

**Lakialoite 3**

**Olavi Ala-Nissilä /kesk ym.:** Lakialoite laiksi tuloverolain 93 §:n muuttamisesta

*Eduskunnalle*

Aloitteessa ehdotetaan, että työmatkakustannusten vähennysoikeus ansiotulosta olisi 24 000 markkaa vuodessa siltä osin kuin kustannukset ylittävät 2 500 markkaa.

Tulo- ja varallisuusverolaissa ei sen alkuperäisessä muodossa rajoitettu työmatkakulujen vähentämistä muutoin kuin rajaamalla vähennys halvimman käytettävissä olevan kulkuneuvon kustannuksiin.

Vuoden 1981 verotuksesta alkaen oli matkakustannusten vähennyksen enimmäismääräksi säädetty 15 000 markkaa. Vuoden 1986 verotuksesta lähtien työmatkakulujen vähennysoikeuden enimmäismäärä oli 16 000 markkaa. Vuoden 1989 verotuksessa otettiin käyttöön 2 000 markan suuruisen omavastuu. Omavastuu korotettiin 2 500 markkaan vuoden 1995 verotuksessa. Reaalisesti työmatkavähennyksen merkitys vuodesta 1981 puolittui.

Hallitus korotti tästä verovuodesta alkaen omavastuun 3 000 markkaan ja ylärajan 20 000 markkaan. Verotus kiristyi tätä kautta 110 miljoonaa markkaa. Samaan aikaan toteutui liikenteen polttonesteiden hintojen sekä joukkoliikenteen arvonnalisäverokannan nousu.

Työmatkakustannukset ovat yksi tekijä, joka

aiheuttaa ns. tuloloukun etenkin syrjäseuduilla asuville ihmisille ja usein myös taajamien asukkailla. Linja-autovuoroja on entisestäänkin vähennetty, joten auto on pakko hankkia työmatkoja varten. Ei ole oikein, että työssä käyminen on niin kallista, ettei pienituloiselle monissa tapauksissa jää ansiotulosta käteen juurikaan työtömyyskorvausta suurempaa summaa. Oman auton käyttökustannukset ovat kohonneet viimeisen vuoden aikana myös autonkäyttömaksun johdosta.

Työmatkavähennysten enimmäismäärän säättäminen alhaiselle tasolle on lisäksi omiaan ehkäisemään aktiivista työnhakua toiselta paikkakunnalta. Työsuhteiden ollessa entistä useammin lyhytaikaisia ei voida kohtuudella vaatia työntekijän perhettä muuttamaan paikkakunnalta toisen puolison työpaikan perässä. Omistusasunnon myymisen vaikeus, perheen lasten koulun ja sosiaalisen ympäristön vaihtuminen yleensä estävät koko perheen siirtymisen paikkakunnalta toiselle.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

*että Eduskunta hyväksyisi seuraavan lakiehdotuksen:*

**Laki****tuloverolain 93 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti  
*muutetaan* 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 93 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1263/1997, seuraavasti:

**93 §***Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset*

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimmalla kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vä-

hentää enintään 24 000 markkaa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 2 500 markkaa.

---

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1998 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 17 päivänä helmikuuta 1998

Olavi Ala-Nissilä /kesk  
 Armas Komi /kesk  
 Tero Mölsä /kesk  
 Kyösti Karjula /kesk  
 Kari Myllyniemi /kesk  
 Mauri Pekkarinen /kesk  
 Sulo Aittoniemi /kesk  
 Toimi Kankaanniemi /skl  
 Jouko Jääskeläinen /skl  
 Matti Ryhänen /kesk

Matti Väistö /kesk  
 Markku Lehtosaari /kesk  
 Raimo Liikkanen /kesk  
 Liisa Hyssälä /kesk  
 Aulis Ranta-Muotio /kesk  
 Anneli Jäätteenmäki /kesk  
 Juhani Alaranta /kesk  
 Risto Kuisma /nuors  
 Tauno Pehkonen /skl  
 Anu Vehviläinen /kesk

Timo Kalli /kesk  
 Aino Suholä /kesk  
 Johannes Leppänen /kesk  
 Hannes Manninen /kesk  
 Vuokko Rehn /kesk  
 Seppo Kääriäinen /kesk  
 Juha Korkea-öja /kesk  
 Timo Järvilahti /kesk  
 Sakari Smeds /skl  
 Tytti Isohookana-Asunmaa /kesk